

TILBAGEBLIK OVER 25 AAR

*

Et Tilbageblik over Forbundets Virke i de 25 Aar giver et broget Billede af Arbejde og Kamp, af Sejre og Nederlag, en uafbrudt Række af Bestræbelser for at skabe Medlemmerne en bedre og mere betrygget Eksistens. Mange synes maaske at Udviklingen gaar for langsomt, at Arbejdet paa Løn- og Arbejdsbetingelsernes Omraade ikke giver tilstrækkelige Resultater; men drager vi en Sammenligning mellem før og nu, vil ingen kunne benægte den vældige Fremgang, der har fundet Sted med Hensyn til Forbedringen af Arbejdernes Kaar. De danske Arbejderes Levestandard er blevet betydelig forbedret i de sidste 25 Aar, højere Løn og kortere Arbejdstid er blevet gennemført, og baade fagligt og politisk staar dansk Arbejderbevægelse i Dag som et Mønster for Arbejderne i andre Lande.

I de 25 Aar, Havnearbejdernes Fællesforbund har bestaaet, har det været ude for haarde Storme, der truede det med Undergang. Ikke mindre end 2 Gange er det i dette forholdsvis korte Tidsrum blevet erklæret Fallit, hvad der er Rekord i dansk Fagbevægelses Historie, og det samme gælder for den Bod paa 800.000 Kr., Den faste Voldgiftsret i 1919 idømte Forbundet og som er den største, Retten nogensinde har idømt nogen Organisation. I 1920 dømte D. f. V. Forbundet til Betaling af 300.000 Kr., men samtidig fik Sømændene en Bod paa 400.000 Kr., og ogsaa disse Beløb er langt større end de Bod- og Erstatningssummer, noget andet Forbund er idømt af Den faste Voldgiftsret. Kongens Foged har ofte været Gæst paa Forbundets Kontorer, men alle Vanskeligheder til Trods har Forbundet formaaet at hævde sig som den kompetente Repræsentant for de københavnske Havnearbejdere, og intet har været

i Stand til at hindre dets Fremgang. Paa Jubilæumsdagen staar det stærkere end nogensinde, som altid parat til at varetage Medlemmernes Interesser og forberede nye Fremstød.

Forbundet blev rejst midt under den store Frihavsstrejke, og den første Tid af dets Tilværelse var præget af haarde Kampe. Den sidste Del af 25 Aars Perioden opviser ganske vist ingen store Slag, men der har været nok af Skærmydsler ude paa Arbejdspladserne, som Forbundet har maattet tage sig af og søge ført til en heldig Afslutning. Ledelsen har herved forstaaet at føre Organisationens frelst gennem alle farlige Skær, saaledes at den har sin fulde Kampevne i Behold og dermed altid kan sætte den nødvendige Styrke bag de rejste Krav. Ogsaa i faglige Fredstider er dette den nødvendige Forudsætning for Opnaaelse af gode Resultater og Sikring af videre Fremskridt.

De i Tidens Løb indhøstede Erfaringer har belært Havnearbejderne om Sandheden i det gamle Ord, at Sammenhold er Arbejdernes Styrke. Staaende udenfor Samarbejdet med Landets øvrige Fagorganisationer er Forbundet blevet et Bytte for Arbejdsgivernes koncentrerede Magt, men som Led af Dansk Arbejdsmandsforbund, og dermed af hele Fagbevægelsen, har det altid været saa stærkt, at Arbejdsgiverne har været tvungen til at tage fornødent Hensyn til dets Krav. Kun Sammenholdet indenfor de fælles Organisation til Værn for de fælles Interesser giver Arbejderne den sejrige Kraft, der kommer til Udtryk i den senere Tids store Fremskridt. Naar Solidaritet og Sammenhold ogsaa i Fremtiden præger Arbejdet indenfor Havnearbejdernes Fællesforbund, vil det med øget Styrke kunne fortsætte sine Bestræbelser for Forbedringen af Fagets Løn- og Arbejdsforhold, der er et Led i den samlede Arbejderbevægelses Stræben efter at skabe de bedst mulige Levevilkaar for hele det arbejdende Folk.